

Historia Maryjnych zawierzeń

Praktyka poświęcenia się Maryi – oddawania Matce Bożej swej woli, serca, umysłu, całego siebie – znana jest co najmniej od VII w. Jednak dopiero dziesięć wieków później przestała ona być wyrazem jedynie pobożności poszczególnych osób czy wspólnot (zakonów, bractw, parafii i diecezji), a zaczęła być drogą do świętości całych narodów.

Pierwszego narodowego poświęcenia dokonał w 1037 r. książę Jarosław Mądry, który poświęcił Maryi Ruś Kijowską. Rok później to samo uczynił król węgierski św. Stefan. W 1142 r. Matce Bożej oddała się Portugalia. Niektóre źródła podają, że podobnych aktów dokonały w XII w. Anglia i Francja. Jednak właściwa historia poświęceń rozpoczyna się w 1638 r., kiedy to król Ludwik XIII oddał Maryi panowanie we Francji. Zaraz potem podobnie uczyniła Portugalia (1646 r.). Niebawem ich śladem poszły Austria i Polska, Anglia i Szwajcaria, Bawaria i Hiszpania, Irlandia i Słowenia, Ukraina, księstwo Normandii i inne.

Praktyka oddawania narodów pod panowanie Maryi powróciła w XX w. – na skutek objawień Matki Bożej w Fatimie. Tym razem poszczególne kraje i narody „specyfikowały” swe maryjne zawierzenie: zgodnie z treścią orędzia fatimskiego oddawały się Niepokalanemu Sercu Maryi. Pierwsza dokonała tego w 1931 r. Portugalia. (akt ten powtórzyła trzykrotnie!). W 1946 r. za przykładem Portugalii poszła Polska. W 1947 r. uczyniły to również Austria i Węgry, potem w 1954 r. Niemcy, 2 lata później Hiszpania, w 1959 r. Włochy, a w 1960 r. Szwajcaria.

Wielkie polskie zawierzenie

Pytając o początek fatimskiej drogi zawierzenia w Polsce, musimy odwołać się do roku 1945 r. Osiem miesięcy po konferencji jałtańskiej, kard. Hlond podjął wraz z pozostałymi biskupami decyzję o rozpoczęciu przygotowań do poświęcenia Narodu Niepokalanemu Sercu Maryi na Jasnej Górze: „Nie postąpilibyśmy zgodnie z duchem naszych dziejów ani z ciężącym na nas długiem

wdzięczności, gdybyśmy na progu nowych czasów nie odnowili przymierza Polski z Jej niebieską Królową, dla której naród ma odwieczną, serdeczną i rodzinną cześć. Po szwedzkim potopie ślubował Jej «nową i gorącą służbę» król Jan Kazimierz. Teraz sam Naród i kraj cały poświęca się uroczystym aktem Matce Najświętszej i Jej Niepokalanemu Sercu, obierając Ją znowu za Patronkę swoją i państwa oraz oddając w Jej szczególną opiekę Kościół i przyszłość Rzeczypospolite”.

8 września 1946 r. w Uroczystość Narodzenia NMP zebrany na Jasnej Górze episkopat dokonał w obecności miliona pielgrzymów poświęcenia narodu polskiego: „Milion ludzi skupionych tłumnie, tłoczno i ciasno, jeden tuż przy drugim, na jednym placu głowa przy głowie morze głów ludzkich. Milion Polaków i Polek, które nie ulękły się niewygód i morderczych warunków podróży koleją, wozami, zatłoczonymi ciężarowymi samochodami i piechotą z najodleglejszych okolic całej Polski. Był to milion serc, pałających miłością do Matki Bożej, milion dusz, oddanych Panu Bogu, milion osób, zatroskanych o los Ojczyzny i szukających u swojej Matki i Królowej – pociechy, ratunku i mocy wiary w nadejście dnia, w którym zapanuje na świecie Sprawiedliwość i Pokój, i Miłość, i Prawda, i Dobro, i Piękno!”.

Proroctwo kard. Augusta Hlonda

Na łożu śmierci kard. Hlond miał powiedzieć następujące słowa: „Nie traćcie nadziei. Nie traćcie nadziei. Lecz zwycięstwo, jeśli przyjdzie, będzie to zwycięstwo Najświętszej Maryi Panny. Walczcie z ufnością. Pod opieką błogosławionej Maryi Dziewicy pracujcie... Zwycięstwo wasze jest pewne. Niepokalana dopomoże wam do zwycięstwa”.

„Urzeczywistnianie się” owego proroctwa potwierdził Episkopat Polski, pisząc w liście pasterskim z okazji stulecia urodzin kard. Hlonda: „Zwycięstwo, które nam ukazałeś, krzepiąc nas na duchu, przyszło. I przyszło w imię Matki Chrystusowej, której dochowaliśmy wierności, idąc

za Nią ku Jej Synowi, który jest jedynym zbawieniem świata” (W. Łaszewski).

ZAWIERZENIE DIECEZJI KIELECKIEJ

W dniu 3 października 2026 r. będzie miało miejsce zawierzenie Diecezji Kieleckiej Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny.

!!!Uroczystość odbędzie się podczas Diecezjalnej Pielgrzymki Róż Żywego Różańca do Bazyliki Grobu Bożego w Miechowie!!!

Dzień później, w niedzielę, 4 października będzie miało miejsce zawierzenie we wszystkich parafiach naszej diecezji.

Z tej okazji Biskup Kielecki Jan Piotrowski w specjalnym komunikacie na tę okazję pisze:

„W bieżącym roku przeżywamy w Kościele jubileusz 200-lecia powstania Żywego Różańca założonego przez bł. Paulinę Jaricot, dzieła, które prowadzi wiernych do pogłębienia wiary i uczy odpowiedzialności za Kościół oraz za misję ewangelizacji świata.

Wobec współczesnych wyzwań, niepewności jutra, zagrożeń dla wiary, rodziny i pokoju, pragniemy zwrócić nasze serca ku Matce Bożej. Dlatego w duchu wdzięczności za 200 lat Żywego Różańca podejmujemy inicjatywę zawierzenia parafii i wiernych diecezji kieleckiej Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny.

Proszę duszpasterzy, osoby konsekrowane, członków Żywego Różańca i wszystkich wiernych, aby z wiarą i ufnością włączyli się w to wspólne dzieło modlitwy i oddania się pod opiekę Maryi”.

Akt ofiarowania się Jezusowi Chrystusowi przez ręce Maryi

O, odwieczna, wcielona Mądrości! O, najmilszy i czi najgodniejszy Jezu, prawdziwy Boże i prawdziwy człowiecze, Synu Jednorodzony Ojca Przedwiecznego i Maryi, zawsze Dziewicy! Oddaję Ci najgłębszą cześć w łonie i chwale Ojca Twego w wieczności oraz w dziewiczym łonie Maryi, Twej najgodniejszej Matki, w czasie Twego wcielenia.

Dzięki Ci składam żeś wyniszczył samego siebie, przyjmując postać sługi, by mnie wybawić z okrutnej niewoli szatana. Chwalę Cię i uwielbiam, żeś we wszystkim poddać się raczył Maryi, Twej świętej Matce, aby mnie przez Nią wiernym swym niewolnikiem uczynić. Lecz niestety! W niewdzięczności i niewierności swej nie dochowałem obietnic, które uroczyście złożyłem Tobie przy chrzcie św. Nie wypełniłem zobowiązań swoich; nie jestem godny zwać się dzieckiem lub niewolnikiem Twoim, a ponieważ nie ma we mnie nic, co by nie zasługiwało na Twój gniew, nie śmiem już sam zbliżyć się do Twego Najświętszego i Najdostojniejszego Majestatu. Przeto uciekam się do wstawiennictwa i miłosierdzia Twej Najświętszej Matki, którą mi dałeś jako Pośredniczkę u siebie. Za Jej możliwym pośrednictwem spodziewam się wyjednać sobie u Ciebie skrucę i przebaczenie grzechów oraz prawdziwą mądrość i wytrwanie w niej.

Pozdrawiam Cię więc, Dziewico Niepokalana, żywy przybytku Bóstwa, w którym odwieczna, ukryta Mądrość odbierać chce cześć i uwielbienie aniołów i ludzi. Pozdrawiam Cię, Królowo nieba i ziemi, której panowaniu prócz Boga wszystko jest poddane. Pozdrawiam Cię, Ucieczko grzeszników, której miłosierdzie nie zawiodło nikogo; wysłuchaj prośbę mą, pełną gorącego pragnienia Boskiej mądrości, i przyjmij śluby i ofiary, jakie Ci w pokorze składam.

Ja, grzesznik niewierny, odnawiam i zatwierdzam dzisiaj w obliczu Twoim śluby chrztu św. Wyrzekam się

na zawsze szatana, jego pychy i dzieł jego, a oddaję się całkowicie Jezusowi Chrystusowi, Mądrości wcielonej, by pójść za Nim, niosąc krzyż swój po wszystkie dni życia. Bym zaś wierniejszy Mu był niż dotąd, obieram Cię dziś, Maryjo, w obliczu całego dworu niebieskiego, za swą Matkę i Panią. Oddaję Ci i poświęcam jako niewolnik Twój ciało i duszę swą, dobra wewnętrzne i zewnętrzne, nawet wartość dobrych moich uczynków, zarówno przeszłych, jak i obecnych i przyszłych, pozostawiając Ci całkowite i zupełne prawo rozporządzania mną i wszystkim bez wyjątku, co do mnie należy, według Twego upodobania, ku większej chwale Boga, w czasie i wieczności.

Przyjmij, Panno łaskawa, tę drobną ofiarę z mego niewolnictwa dla uczczenia i naśladowania owej uległości, jaką Mądrość odwieczna macierzyństwu Twemu okazać raczyła; dla uczczenia władzy, jaką oboje posiadacie nade mną, nikłym robakiem i grzesznikiem nędznym; jako podziękowanie za przywileje, którymi Cię Trójca Najświętsza łaskawie obdarzyła. Zapewniam, że odtąd jako prawdziwy Twój niewolnik chcę szukać Twej chwały i Tobie we wszystkim być posłuszny. Matko przedziwna, przedstaw mnie Twemu drogiemu Synowi jako wiecznego niewolnika, aby jako mnie przez Ciebie odkupił, tak też przez Ciebie przyjąć mnie raczył. Matko miłosierdzia, udziel mi łaski prawdziwej mądrości Bożej i przyjmij mnie do grona tych, których kochasz, których pouczasz, prowadzisz, żywisz i bronisz jak dzieci swe i sługi. Dziewico wierna, spraw, abym zawsze i we wszystkim był tak doskonałym uczniem, naśladowcą i niewolnikiem Mądrości wcielonej, Jezusa Chrystusa, Syna Twego, abym za Twym pośrednictwem i za Twoim przykładem doszedł do pełni wieku Jego na ziemi i Jego chwały w niebie. Amen.

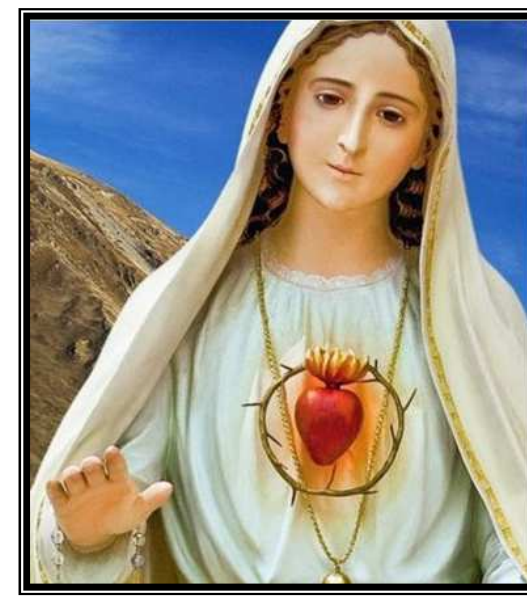
**„Na koniec moje Niepokalane Serce
zatriumfuje...”**

Cichy Przyjaciel

Bezpłatne pismo katolickie wydawane za zgodą biskupa kieleckiego

Żarliwością rozpałiłem się o chwałę Pana Boga

ZAWIERZENIE DIECEZJI KIELECKIEJ NIEPOKALANEMU SERCU NMP

**„Nie traćcie nadziei. (...) zwycięstwo,
jeśli przyjdzie, będzie to zwycięstwo
Najświętszej Maryi Panny”**

(kard. August Hlond)